

Rutmer Leistra (19)

Van beroep is Rutmer Leistra chauffeur, maar diep in het hart van deze rasechte Fries gaat ook een boer schuil.

Wil jij ook net als Rutmer chauffeur worden? Dat kan bijvoorbeeld via het BBL-traject: één dag naar school en de rest van de week betaald werk doen. Kijk op stlwerkt.nl

Sanne, de naam achter je voorruit, wat is daarmee?

„Sanne is mijn vriendin. Ik ken haar nu ruim twee maanden. We leerden elkaar kennen op een verjaardag; daar zaten we aan dezelfde tafel. Het klikte meteen. We hebben telefoonnummers uitgewisseld en zijn gaan appen. Een week later hadden we iets. Ze is zeventien en het mooie is dat ze alles van me accepteert. Ik heb hiervoor een andere vriendin gehad, dat was mijn eerste. Die stond nergens achter. Ze gaf me het gevoel dat ze helemaal niets om vrachtwagens geeft. Ze toonde nooit interesse en vroeg nooit hoe mijn dag was. Met Sanne is dat precies omgekeerd. Die wil juist heel graag samen zijn, dingen met elkaar doen. Ik denk dat ik met Sanne wil gaan samenwonen. Over een paar jaar pas, hoor. Eerst even sparen en van het leven genieten.”

Je bent een echte Fries. Wat betekent dat?

„Ik woon in Noordburgum en werk voor Van der Veen uit Langelille. Ik rijd met een tankoplegger voor Sonac. Ik vervoer een vloeibaar restproduct van de slacht. Dat wordt bij Sonac verwerkt tot voer voor huisdieren. De auto die je ziet is een Scania R440. Het is niet mijn vaste auto. Ik ben nog springer maar hoop snel een eigen auto te krijgen. Die ga ik dan een beetje eigen maken met gordijntjes. Ik kom vooral in Nederland en het noorden en westen van Duitsland. Ik haal mijn lading op bij slachterijen en breng hem naar de fabriek hier in Sumar.”

Goed verhaal, maar hoe zit het met die Fries?

„Oh dat. Ik ben een trotse Fries. Wij Friezen zijn nuchter en onder elkaar heel vriendelijk. Het is hier heel fris en netjes. Files hebben we hier niet. Het is een rustige provincie. Als ik later ga samenwonen, dan wil ik dat in een dorpje verderop. Niet te dicht bij mijn ouders, anders heb ik de hele dag mijn moeder in de keet en dat is ook weer niet de bedoeling. Friesland is vooral mooi als het vriest, dan kun je heerlijk schaatsen. Om te beginnen op de baan hier in het dorp. Maar als het even doorvriest, dan ben ik niet meer van het ijs te slaan. Dan maak ik met kameraden tochten door de polder. Met hen maak ik altijd lol, ook als het niet vriest. Dan gaan we stappen in Hardegarijp. En heel soms in Groningen.”

Groningen? Friezen en Groningers gaan toch niet samen?

„Dat klopt, met Groningers hebben we niet zo veel. Dat zijn onverschillige chagrijnen. Die verzinnen van alles over Friezen en Friesland. Maar dat is gewoon klieren en pesten. Daar trekken we ons niets van aan.”

Hoe komt het dat zo weinig jongens zoals jij dit vak kiezen?

„Het imago van de chauffeur is naar de kloten. Mensen hebben een heel verkeerd beeld van ons vak. Het is dom werk, chauffeurs hebben dikke lijven, eten veel te vet. Dat is allemaal niet waar. Elke chauffeur doet zijn werk met heel veel passie. En je moet altijd je koppie erbij houden. Op kantoor kun je nog wel eens knikkebollen, in ons vak moet je altijd 100 procent scherp zijn. En het is geen dom werk. Je moet veel diploma's halen voor je chauffeur kunt worden. En dan hebben we ook nog elke vijf jaar nascholing.”

Wat doe jij op zaterdag?

„Dan werk ik bij een boer. Dat is voor een deel vrijwillig, voor een deel betaald. Dat doe ik al sinds ik twaalf ben. Ik doe klusjes in het weiland. Een beetje op de tractor rijden, gras maaien. Dat soort dingen. En ik zorg voor het voer. Het is een melkveehouderij, maar melken doe ik niet. Daar vind ik niets aan. Die beesten zijn me veel te koppig. Als ik zo'n melk-ding aan een uier hang, gaan ze schoppen en zo. Het boerenwerk lijkt wel een beetje op het vak van chauffeur. Je hebt veel vrijheid. Als boer kun je je eigen planning maken, maar het is wel keihard werken. Je bent nooit klaar.”

MARC VAN ROSSUM DU CHATTEL